

Lió guanyà a València la candidatura per a ser la seu del canal de notícies europeu

Euronews, una altra decepció

Una vegada més, València ha perdut l'oportunitat d'encapçalar un projecte europeu. Mentre els responsables de la candidatura parlen de qüestions de geografia, altres veus posen en evidència els errors d'estratègia i la falta de suport del govern central.

Euronews no vindrà a València. Després de una discutida votació entre els membres del Consorci Euronews Development, la seu del canal de notícies europeu serà Lió. En un primer moment, València va ser la més votada, però en la segona votació, quan ja només quedaren València i Lió, la solidaritat dels països francòfons va fer que la capital francesa fóra la guanyadora. Un altre projecte europeu se n'anava.

La derrota va fer recordar altres intents, com el de constituir-se en seu dels Jocs del Mediterrani, el d'aconseguir per a València l'organització d'algun esdeveniment o la consecució d'un organisme que fera oblidar el greuge comparatiu que significa per al cap i casal valencià el 92. Sense l'olimpíada cultural, a la qual també va aspirar

sense èxit, l'organització de la competició olímpica de futbol serà l'únic que li donarà a València un cert protagonisme en "l'any d'Espanya". No cal dir que, dins la voràgine de les olímpades i l'expo, aquest protagonisme serà ben poc. Al dia següent de conèixer-se la decisió, els polítics socialistes valencians mostraven una certa satisfacció. No s'havia guanyat però tot feia pensar que Lió havia quedat per davant, bàsicament, perquè es troba millor situada geogràficament i contra la geografia no es pot fer res. El mateix matí que s'anunciava la pèrdua en l'elecció, es donava a conèixer el que la Generalitat valenciana havia ofert per a quedar-se amb el nou canal: seu gratuïta amb caràcter indefinit, tant si era nova com si s'aprofitava un edifici ja construït, i subvenció del projecte si aquest

tenia dèficit. També

hi havia una dotació econòmica per a comprar el 50% de l'equipament tècnic i el compromís d'importantes empreses públiques com Iberia o l'ITVA d'anunciar-s'hi. A més, la Generalitat s'oferia a pagar el lloguer de les cases dels treballadors durant un any i a proporcionar al empleats col·legis per als seus fills en la seua llengua.

En conjunt, una oferta coherent però insuficient. Moltes de les coses que s'oferien, en matèria de condicions fiscals i de treball, per a la plantilla d'Euronews no eren més que l'aplicació de la legislació espanyola vigent.

Però els principals errors van venir en l'aplicació de l'estratègia. La presentació de la proposta valenciana, feta pel gabinet de la presidència de la Generalitat, i firmada per Joaquim Puig, va començar amb mal peu. Mitjançant una carta en francès, plena de faltes d'ortografia, el dos-

Euronews, ¿una CNN amb rebalxes?

El projecte de crear una gran cadena de notícies a Europa va ser una iniciativa de la Unió Europea de Radiodifusió que agrupa totes les emissores estatals públiques de televisió. La idea va començar a circular fa dos anys però va adquirir encara més importància durant el transcurs de la guerra del Golf, quan la dependència de totes les cadenes europees respecte a la totpoderosa CNN americana es va fer ben palesa.

Com que la necessitat d'una cadena europea era evident, es va constituir el consorci Euronews amb uns objectius inicials molt ambiciosos: contractar 250 periodistes capaços de funcionar de manera autònoma, com a editors, muntadors i narradors de la notícia, per a retransmetre 24 hores al dia en cinc idiomes: castellà, anglès, francès, italià i alemany.

Des del primer moment es va intentar que el projecte, per la seua especial significació amb vista a la unió europea, tin-

ARXIU

guera alguna relació amb el Parlament Europeu. El grup popular va demanar una dotació de set milions d'ecus, uns 896 milions de pessetes, que la comissió va aprovar però el consell de ministres va retallar la quantitat fins a tres. S'havia acon-

seguit obrir una línia de crèdit però amb una quantitat escassa.

Amb els problemes pressupostaris, la UER hi aporta 2,5 milions d'ecus, a més dels 3 del parlament, i Euronews ha manifestat que no pot engegar el seu trajecte amb menys de 7 milions, i el perill de les televisions que la formen que Euronews es convertisca en una competència directa i perillosa, el projecte ha començat a patir alguns retalls.

Ja no emetrà durant les 24 hores sinó durant 16, i ja es parla de no fer-ho en cinc llengües sinó en tres. Com si la pèrdua d'ambició fóra un senyal, la televisió alemanya es va desmarcar fa un mes de la iniciativa i va ferir de mort la candidatura, encara en competició, de Munich. Així les coses, ni la BBC ni la televisió portuguesa han volgut participar i el que podia ser una alternativa als americans se'n convertirà en una pobra imitació.

J.S.

sier valencià va arribar el 13 de setembre del 1990, abans que s'obriera el terme oficial de presentació de candidatures i que es constituïra oficialment Euronews. Això, i una filtració de difícil localització, va fer que altres candidates conegueren el projecte i, com és el cas de Lió, imitaren fórmules de finançament i allotjament dels professionals.

S'havia donat un primer pas en fals, però encara n'hi hagué més. La carta del consorci Euronews als responsables de la proposta valenciana on se'ls indicava que s'havien precipitat, no anava adreçada a la Generalitat sinó a l'alcalde de València. Eren les ciutats les que havien d'optar a ser seu i no els governs autonòmics, tal com demostra la candidatura de Lió, on els principals negociadors són membres de l'administració municipal. La diplomàcia valenciana volgué compensar ràpidament l'e-

rror buscant el suport de l'alcalde, la popular Rita Barberà. Barberà va renunciar a encapçalar el protagonisme que li corresponia per dret. ¿Quin va ser el pacte Rita-Lerma per tal que la ciutat quedara en un segon pla respecte a la Generalitat? És una incògnita més en el procés.

Després d'aquests primers passos vacil·lants hi ha la famosa frase de la ministra portaveu del govern, Rosa Conde: "No vemos con malos ojos la candidatura de València a ser la sede de Euronews". Tomás Álvarez, director general de Mitjans de Comunicació, va insistir, davant les crítiques, que el govern central havia donat tot el seu suport, però no va poder estar-se de manifestar davant la premsa: "L'oratória de Rosa Conde em fot, però no em sorprèn".

¿Hi havia una suport real del govern o realment, com es desprèn de les paraules de la ministra, no hi havia més que una autorització? ¿El govern sí, però la ministra no? Aquesta falta de cohesió no va passar desapercebuda als votants del consorci. D'altra banda, les proves d'aquest suport de Madrid, tan proclamat pels socialistes valencians no es troben enlloc: cap declaració de Felipe González, cap gestió del gabinet presidencial... No havia acabat tot.

En una de les visites a València, els responsables d'Euronews s'entrevistaren amb Diego Carcedo, delegat per al tema de TVE, que posseïx l'11% del consorci. Jordi Garcia Candau, tampoc va fer cap gestió en un tema que, en teoria, era de

màxima importància per a la cadena estatal. Els representants europeus queden molt contents amb el projecte i en especial de l'edifici Europa, una moderna finca intel·ligent enmig de la ciutat. Carcedo es mostra optimista i aprofita per criticar les actuacions de l'eurodiputat del grup popular Leopoldo Ortiz, que havia mantingut reunions amb els responsables d'Euronews des dels primers moments i demanava des d'octubre del 91 el suport de Felipe González. Una altra vegada hi ha divisions. L'afer sembla que no té importància però és una nova mostra que no hi ha unanimitat en l'estratègia que cal seguir. Ortiz insisteix en les seues demandes i Carcedo diu que el popular no té ni idea de què parla. I amb les discussions, Lió guanya. Amb el suport directe de Mitterrand, al que no l'importa que l'alcalde de Lió estiga en mans d'un independent, amb les gestions del gabinet de la ministra Cresson, amb un edifici comprat, llest per a estrenar, i amb l'aportació de la France-Telecom de 600 milions de pessetes, València no tingué res a fer.

Alguns continuen parlant de geografia, altres opinen que potser va influir el fet que el Canal 5 francès amenaçara de convertir-se en un canal de notícies i els més maliciosos indiquen que a Mitterrand, en hores baixes, li ha vingut bé una victòria que Felipe González, el seu company socialista, no necessitava tant. En qualsevol cas, a València, una vegada més, sols ha vingut la decepció.

Jordi Sebastià